

Док би већина у приватном сектору волела да дневно за топли оброк може да добије по 300 динара и регрес у износу већем од једне просечне плате од 50.000, у јавним сектору се подразумева да то запосленима припада. Исплата регреса није забрањена законом. Напротив. Послодавац има законско право да га исплати радницима, а колики ће бити – зависи од одлуке самог директора, остварене добити или колективног уговора тог јавног предузећа.

Да је држава више него пожељан послодавац потврдио је у свом последњем извештају државни ревизор, који је утврдио да ЈП „Електропривреда Србије” за 2018. годину „није поступило у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава”, јер је повећало поједине елементе зараде, и то – да је од 2018. године повећан нето износ накнада за топли оброк са 200 динара на 300 динара дневно, регрес за коришћење годишњег одмора запослених са 36.298 динара повећан на 50.000 динара у бруто износу, а да од 2016. године исплаћује запосленима награду – део зараде по основу доприноса запослених пословном успеху, од по 210 динара у бруто износу за сваки радни дан. Ревизор је навео да ЕПС има обавезу да достави одазивни извештај о отклањању утврђених неправилности и доказе о поступању по датим препорукама.

Милан Ђорђевић, председник Синдиката радника ЕПС-а, за „Политику” каже да је тачно да су они 2018. регрес повећали с 25.440 на 35.000 динара, да је то 50.000 у бруто износу и да је то предвиђено колективним уговором. Тачно је и да је износ за топли оброк прво повећан с 200 на 250, а сада и на 300 динара. Реч је о накнади за исхрану за дане проведене на раду. Дакле, када је неко на боловању или одмору – нема ове накнаде. Каже да му није јасно зашто се толика халабука подигла после објављивања ове информације у „Политици” и да ли је свима који су напали ЕПС стварно највећи

проблем што неко добија 100 динара више да би могао да једе на послу. На констатацију да поједини приватни послодавци кажу да за 300 динара може да се једе у ресторану, Ђорђевић одговара да би волео да га исти тај поведе да тамо руча.

– Нико, с друге стране, не помиње чињеницу да ЕПС са 55 до 60 одсто новца пуни буџет. Све оне који су устали против ЕПС-а због помена регреса много више треба да брине чињеница што за неколико година неће имати ко да покрене багере у ЕПС-у, јер квалификовани радници напуштају фирму и одлазе тамо где су боље плаћени – каже он.

Мини-анкета коју је „Политика” спровела међу јавним предузећима показује да готово сва исплаћују регресе. У ЈП „Нуклеарни објекти Србије” исплата регреса није у вези с оствареном добити, нити је утврђен колективним уговором, већ је то одлука директора.

Регрес се у овом јавном предузећу, како кажу, исплаћује месечно уз зараду и чини њен саставни део. За 2018. годину исплаћени регрес по запосленом износио је 64.000 нето, 91.301 бруто, а за ову годину, закључно с новембром, месечно је по запосленом исплаћено укупно 50.178 динара или бруто 71.581 динар.

Регрес редовно примају и запослени у „Електромрежи Србије”, и то у складу с колективним уговором, а нето износ је 25.144 динара годишње по запосленом. Исплата је месечна, у износу од 2.120 динара. Запослени у „Путевима Србије” добијају на име регреса по 2.215,16 динара у нето износу месечно, што годишње износи 26.581 динар. У овом предузећу нисмо добили одговор да ли је износ усклађен са годишњим планом пословања.

Радници „Коридора Србије” имају нешто нижи регрес за годишњи одмор. Они уз месечну зараду добијају по 1.800 динара бруто (са порезима и доприносима који се плаћају из зарада). У овом предузећу кажу да је износ одобрен у складу са Правилником о раду, који је одобрила Влада Србије. Колективним уговором Акционарског друштва за железнички превоз путника „Србија воз” дефинисано је да запослени има право на регрес за коришћење годишњег одмора у висини од 12.000 динара, без пореза и доприноса, који се исплаћује месечно, у износу од 1.000 динара. Пун износ припада запосленом који има право на годишњи одмор у трајању од најмање 20 радних дана. Запослени који има годишњи одмор мањи од 20 радних дана, има право на сразмерни део регреса за коришћење годишњег одмора.

И колективним уговором Акционарског друштва за железнички превоз робе „Србија карго” прописано је да запослени има право на регрес за коришћење годишњег одмора у висини од 12.000 динара, без пореза и доприноса на тај износ. Запосленима се на име износа регреса месечно исплаћује сума од по 1.000 динара.

Колективним уговором дефинисано је да се накнада трошка за регрес запосленог у ЈП „Скијалишта Србије” за годишњи одмор исплаћује месечно, у бруто износу од 5.000 динара.

Запосленима у ЈП „Србијашуме” сваког месеца се исплаћује регрес у складу са чланом 80. колективног уговора. Износ регреса на годишњем нивоу је 15.168 динара и он се исплаћује у 12 једнаких рата.

Неуједначени регрес сигнал за владу

Немања Ненадић, програмски директор „Транспарентности Србија”, каже да би овако неуједначени износи требало да буду сигнал за Владу Србије да преиспита планове пословања јавних предузећа и утврди на основу којих критеријума су одређени износи регреса за годишњи одмор.

Државни ревизор да тражи одговор за све неправилности

Небојша Атанацковић из Уније послодаваца Србије каже да је фирмама које су на државним јаслама све дозвољено, па и да дају по 300 динара дневно за топли оброк и по 50.000 и више хиљада за регресе, што је незамисливо за већину запослених код приватника.

На ДРИ је да од свих за које се утврде неправилности затражи објашњење како је до њих дошло и да се обештете оштећени, каже Атанацковић.

(Политика)